

Mohammad Piryaee

"The Fig Temple"

9 October – 6 November 2026

محمد پیریایی

«معبد انجیر»

۱۷ مهر تا ۱۵ آبان ۱۴۰۵

مدار موازی با افتخار گشایش نمایشگاه انفرادی محمد پیریایی با عنوان «معبد انجیر» را اعلام می‌کند. این نمایش از تاریخ ۱۷ مهر تا ۱۵ آبان ۱۴۰۵ برپا خواهد بود.

در آثار پیریایی، معماری بارها به بستری برای پرداختن به وضعیت‌های ناپایدار میان بودن و نبودن تبدیل شده است. علاقه‌ی او به تاریخ، ادبیات و فلسفه‌ی ایران و مشرق، و به‌ویژه مفاهیمی چون هستی و نیستی، زوال و پایداری، پیوندی میان مجموعه‌های مختلفش ایجاد کرده است. این پیوستگی بیش از آنکه در تکرار فرم‌ها باشد، در بازگشت مداوم به مسئله‌ای واحد دیده می‌شود: ساختن چیزی که هم‌زمان در حال شکل‌گرفتن و از میان رفتن به نظر می‌رسد. در این نمایش، این مسئله از خلال گنبد‌ها، داربست‌ها، شیرهای سنگی و درخت انجیر دنبال می‌شود. شیرها با ارجاع به شیرهای سنگی شکل گرفته‌اند؛ فرم‌هایی که برای پیریایی با معماری ایران و مفاهیمی چون ایستادگی و پایداری پیوند دارند. این احجام درون ساختارهای سرخ و مشبکی قرار گرفته‌اند که مرز میان درون و بیرون را دچار ابهام می‌کنند. برای پیریایی، این نسبت یادآور رابطه‌ی میان جسم و روح است؛ اینکه آنچه درون یک ساختار قرار گرفته، تا چه اندازه فرم بیرونی آن را شکل می‌دهد و تا چه اندازه خود توسط آن تعریف می‌شود. آب، نور و حرکت در نمایش حاضر بخشی از تجربه‌ی دیدن را شکل می‌دهند؛ سطح مواج آب نور و فرم‌های پیرامون را می‌شکند و انعکاس‌ها را وارد فضای اثر می‌کند. در مرکز نمایش، «معبد انجیر» قرار دارد؛ درختی با پیشینه‌ای تاریخی و آیینی که برای پیریایی حضوری شخصی نیز دارد و طی سال‌های شکل‌گیری مجموعه در حیاط کارگاه او حضور داشته است. آثار این مجموعه در رفت‌وبرگشتی میان تحقیق و ساخت شکل گرفته‌اند و نقاشی، مجسمه و چیدمان در کنار یکدیگر کلیتی را می‌سازند که با حرکت مخاطب و تغییر نسبت میان حجم، نور، آب و انعکاس پیوسته دگرگون می‌شود.

محمد پیریایی (م. ۱۳۶۳، قم، ایران) دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی صنایع دستی در دانشگاه کاشان و مقطع کارشناسی ارشد نقاشی در تهران است. فعالیت او میان نقاشی، طراحی، مجسمه و چیدمان شکل گرفته و در طول سال‌ها با استفاده از طیفی از مواد و شیوه‌های ساخت، از سرامیک و چوب تا سازه‌های ترکیبی و آثار دوبعدی، گسترش یافته است. در روند کاری او، مطالعه و پژوهش در کنار فرایندی آزادتر و شهودی در مرحله‌ی ساخت قرار می‌گیرد و هر مجموعه با زبان و ساختار فرمی متفاوتی شکل می‌گیرد. آخرین نمایشگاه انفرادی پیریایی، «پشت دریاها شهری است» (۱۴۰۲)، در ۲۰+ دستان برگزار شد. او پیش‌تر نمایشگاه‌های انفرادی «پلکان اودسا» (۱۳۹۸) در ۲۰+ دستان، «معبد سرخ» (۱۳۹۶) و «لازاروس مرده بود» (۱۳۹۴) در گالری هما برگزار کرده است. آثار او همچنین در نمایشگاه‌های گروهی و آرت‌فرهای داخلی و بین‌المللی ارائه شده‌اند. در سال ۲۰۲۵، مدار موازی ارائه‌ای انفرادی از آثار او را در بخش Bawwaba در Art Dubai برگزار کرد. پیریایی همچنین به نمایندگی از دستان در Art Toronto (۲۰۲۴)، Art Dubai (۲۰۲۳) و Artissima (۲۰۲۱) حضور داشته است.

Mohammad Piryaee

"The Fig Temple"

9 October – 6 November 2026

محمد پیریایی

«معبد انجیر»

۱۴ مهر تا ۱۵ آبان ۱۴۰۵

Parallel Circuit is pleased to announce "The Fig Temple", a solo exhibition by Mohammad Piryaee, on view from October 9 through November 6, 2026.

Throughout Piryaee's practice, architecture has repeatedly served as a framework for exploring unstable states between being and non-being. His interest in the history, literature, and philosophy of Iran and the East—and particularly in ideas of existence and nonexistence, decay and endurance—creates a continuity across his different bodies of work. Rather than emerging through the repetition of forms, this continuity lies in his persistent return to a single concern: making something that appears to be taking shape and disappearing at the same time. In "The Fig Temple", this concern unfolds through domes, scaffolding, stone lions, and the fig tree. The lions draw on the tradition of Iranian stone lions, forms that, for Piryaee, are closely connected to Iranian architecture and to ideas of steadfastness and endurance. These volumes are placed within red, latticed structures that render the boundary between inside and outside ambiguous. For Piryaee, this relationship recalls that between body and spirit: the question of how far what lies within a structure determines its outward form, and how far it is itself defined by that structure. Water, light, and movement become integral to the experience of the exhibition. The shifting surface of the water fragments the surrounding light and forms, bringing their reflections into the space of the work. At the center of the exhibition stands The Fig Temple: a tree with a long historical and ritual significance that also carries a personal presence for Piryaee, having stood in the courtyard of his studio throughout the years in which this body of work developed. The works in the exhibition have emerged through a continual movement between research and making. Painting, sculpture, and installation come together to form an environment that remains in flux as the viewer moves through it and as the relationships between volume, light, water, and reflection continually shift.

Mohammad Piryaee (b. 1984, Qom, Iran) studied handicrafts at the University of Kashan and received his MA in Painting in Tehran. His practice moves between painting, drawing, sculpture, and installation, and has expanded over the years through a wide range of materials and methods, from ceramics and wood to composite structures and two-dimensional works. Within his process, research and study exist alongside a freer, more intuitive approach to making, allowing each body of work to develop its own formal language and structure. Piryaee's most recent solo exhibition, *There Is a City Beyond the Seas* (2023), was presented at Dastan+2. His previous solo exhibitions include *Odessa Steps* (2019) at Dastan+2, *The Red Temple* (2017), and *Lazarus Was Dead* (2015) at Homa Gallery. His work has also been presented in group exhibitions and art fairs in Iran and internationally. In 2025, Parallel Circuit presented a solo presentation of his work in the Bawwaba section of Art Dubai. Piryaee has also participated with Dastan in Art Toronto (2024), Art Dubai (2023), and Artissima (2021).